

ФИЛОСОФИЯ НА ПОЛИТИКА

ФИЛОСОФСКИ РАЗМИСЛИ ЗА ЗНАЧЕНИЕТО И СЪЩНОСТТА НА ПОНЯТИЕТО “ПОЛИТИК” ПО БЪЛГАРСКИТЕ ТЕРИТОРИИ *

Ахмед Куйтов¹

Студент във ВТУ “Св. Св. Кирил и Методий“

Анотация

Ахмед Куйтов. Философски размисли за значението и същността на понятието “политик” по българските територии. Текущият материал има за цел да постави дискусия, чиито резултат да бъде измисляне на понятие, което да отговаря за истинската същност на думата “политик”. Нужда от обособяването на такова понятие има, защото днес тази дума се използва много неточно. С терминът политик се определят хора, които всъщност са далече от политиката. Защото един политик е нужно да изпълнява политики, чрез които народа, който го е избрал да живее мирно, спокойно и благополучно. А българският народ в последните 200 г. живее постоянно на ръба, често дори пропада от него. До ръба достига, чрез действията на тези личности, които несправедливо се характеризират като политици.

Ключови думи: принудителна миграция, политика, несправедливост, Балканите

Abstract

Ahmed Kuytov. Philosophical reflections on the meaning and substance to the concept “politics” territories in Bulgarian. The current paper is intended to raise discussion whose outcome is devising a concept, which corresponds to the true essence of the word “politician”. We need for establishment of what a concept is because today this word is used very widely. With the term “politician” determination people who are actually a distant of politics. Because a politician needs to implement policies through which people who chose to live peacefully, calmly and safely. A Bulgarian people, the last 200 years, live constantly on the edge, often even fails of it. Reaches the edge, through the actions of those individuals who unfairly characterized as politicians.

Keywords: Forced migration, Politics, Injustice, Balkans

Анотація

Ахмед Куйтов. Філософські роздуми про сенс і сутність поняття «політика» в Болгарії. Стаття започатковує дискусію щодо змісту та сутності поняття “політик” так, як його розуміють в Болгарії. І так, як саме політики ведуть свою політичну діяльність в Болгарії. Сьогодні в цей термін вкладається багатоманітний зміст, а саме поняття використовується дуже широко. Політиками називають людей, суспільна діяльність яких насправді немає нічого спільного зі справжньою політикою. Тому що внаслідок політичної діяльності люди повинні жити мирно, спокійно і безпечно. Болгарський народ останні 200 років існує на межі прірви навіть не задумується над цим. Животіє часто через дії тих осіб, яких незаконно у болгарському суспільстві визначають як політиків.

Ключові слова: вимушена міграція, політика, несправедливість, Балкани.

Уточнення

В следващите страници когато се използват определения като “Българи”, “Турци” и т.н. е само с цел да се улесни читателя. В текущия доклад приемам всички хора, които са живели по Българските територии като

¹ Роден на 16 Юли 1992г. Студент във ВТУ “Св. Св. Кирил и Методий” специалност Философия. Има повече от 15 научни публикации в сферата на Етиката, Философия на политиката, Философия на правото. На 27 Март 2012г. Създава студентски философски клуб във философския факултет на ВТУ “Св. Св. Кирил и Методий”. Създател е на две международни научни студентски списания. „Перспективи” във ВТУ „Св. Св Кирил и Методий” и Международно научно студентско списание на “Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi”. Участвал е в международни проекти в Полша, Румъния и Турция.

същества, които са издържали определена класа “политици”. Които от своя страна са разделяли хората на различни националности. Според мен всяко разделение на хората е грешно и неточно, защото според изследванията на Чарлз Дарвин всички хора произхождат от маймуната. Философски погледнато всички хора си приличат почти на 100%, малките разлики се състоят единствено в цвета на очите, кожата, ръст и големина, които според Ибн Халдун, се дължат на природните условия, където пребивават хората. Обаче всички наши органи с които съществуваме са идентични, един бъбрек от европеец ще функционира също толкова добре, колкото и на един азиатец.

Към проблема

В средните училища, по предмет “История”, се втъпява в детските невинни души, чувството за робско минало, чувството, че и те самите са роби, защото такива са били техните предци. А още по-жесток е факта, че се възпитава чувство на гордост, към тези времена и още по-специално да се почитат личности, които не са направили нищо съществено за народа, а дори са усложнили живота на хората и са предизвикали бунтове и размирици, които цялостно са имали негативни ефекти и са предизвикали в последствие войни. А реално от всяка война има само губещи и по-малко губещи страни.

Кой има изгода от това децата, които в последствие ще се превърнат в личности да имат робско съзнание, да почитат фалшиви кумири? Отговорът се състои от една дума, което значение всъщност не отговаря на нейното съдържание, но за да ме разбере читателят ще я напиша. Това е думата “Политик”, всъщност коренът на тази дума произлиза от английското “polite” – учтив, любезен. В по-широк смисъл ролята на политика е да служи на народа, да му осигурява възможност да се развива и усъвършенства, ако не може то поне да не пречи. Обаче в Българската история от 1878г. до наши дни такива политици няма. Единствената им допирна точка със значението на думата “Политик” се състои в това, че те са учтиви и любезни предимно в предизборни кампании. С това се изчерпват допирните точки, за да има точно определение за личностите, които се определят като “политици” и се подвизават по Българските територии или по скоро териториите, които от 681г., насам се определят като Български. Е нужно да се измисли ново понятие за тези личности. А кой би могъл да се заеме с тази задача освен философите? Целта на този текст е да постави началото на широка дискусия, чиито завършек да бъде измислянето на ново название за хората, които претендирайки, че се занимават с “политика” правят неща, които нямат нищо общо с реалното значение на терминът “политика”. В следващите страници ще опиша ситуации, които ще са в помощ при решаването на проблема.

Аспектите са:

Османско Робство никога не имало;

Изгубването на милиони хора които са родени и пораснали по Българските територии;

Чувството на гордост от робството на което се учат децата;

Разделяй и владей, да ама не...

Османско робство никога не имало

Един от малкото историци, които говорят открито и ясно за периода, който в учебниците се определя, като “500 годишно робство” е Владо Станев¹. Той отбелязва два факта. Първият е - в рамките на Османската империя българите имали право на собственост, международни пътувания и търговия. Вторият е – според някои историци руснаците окупират, а не освобождават българските земи.²

Сега да разсъждаваме малко философски над посочените два факта. Имаме една популация от хора, които имат право на частна собственост, да пътуват където пожелаят и да правят бизнес. Доказателства, че Българите са правили бизнес са хора, като Евлоги Георгиев³, Христо Георгиев⁴, Димитър Хадживасилев⁵ и др. Споделям тези имена, защото тези богати Българи са дарили част от своите пари за изграждането на учебни заведения в които да учат децата. Интересно, как е имало робство а първите Български училища се създават много преди т.нар. “Освобождение”. Даскал Антон през 1812г., открива в котел първото Българо-Елинско училище, през 1815 г. Емануил Васкидович също открива училище. Малко по-късно в Сливен Иван

1 Преподавател по Съвременна Българска история в ИФ на СУ.

2 <http://pressadaily.bg/publication/36069-%D0%9D%D0%B5-%D0%B5-%D0%B8%D0%BC%D0%B0%D0%BB%D0%BE-%D1%82%D1%83%D1%80%D1%81%D0%BA%D0%BE-%D1%80%D0%BE%D0%B1%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE/>

3 Роден през 1819г.

4 Роден през 1824г.

5 Роден през 1814г.

Селмински също създава училище, през 1826 Неофит Рилски създава в Сливен, през 1828 Константин Фотинов създава училище в Силистра¹. Така създават се училища, където се възпитават хора, които в последствие стават добри търговци. Създава се класа, която се замогва. Интересно, какви са тези “роби милионери”, които освен, че правят милиони, спокойно ги даряват за създаване на училища. Щом като са били роби и са успели да натрупат такива богатства, какво ли щеше да бъде, ако бяха свободни хора? За това ще философствам след малко. Нека философствам малко за това какво се случва през лятото на 1877г., когато войските на Имперска Русия преминават Дунава при Свищов? Войниците в тази армия, които до скоро са били крепостни селяни преминавайки водите на реката заварват отрупани градини с плодове и зеленчуци, пълни хамбари със зърнени култури, дамове с различни домашни животни². Те се чудили, кого освобождават, но въпреки това продължават към вътрешността на България, за да се стигне до договора в Сан Стефано на 3 март 1878 г.

След това, чак до 1956г. българския народ заплаща на Русия като на наемна войска тонове със злато и то в продължение на десетилетия за “Освобождението си”. Така до 1878г. Българите са плащали данъци на Османският султан, след това плащат на Руският Император и на КПСС. Погледнато от прагматичен ъгъл след 1878г. българският народ първо издържа собственото си правителство, общини и пълни държавната хазна, след това плаща на Русия за където ѝ е създала допълнителни разходи. Като се добави факта, че непосредствено след 1878г., е първата сериозна икономическа криза за българските предприемачи породена от това, че се губят огромните пазари на Анадола, се питам къде са били тези “политици”, какво са направили за подобряването и развитието на народа? Помогнали са му, като са му създали допълнителни харчове.

Изгубването на милиони хора които са родени и пораснали по Българските територии

За да могат тези личности “Политици” да са на власт, да са добре осигурени е нужно да има народ, който да управляват, а той от своя страна за благодарност да им строи хубави къщи, да им обезпечава финансово внуците до девето коляно. Обаче нашите “политици”, какво правя? Прогонват го! Ето малко цифри. Ще започна с хората, които били определяни като “турци”, защото спрямо тях са прилагани най-много несправедливости и ограничения, които се доближават повече до значението на думата “робство”.

Между 1878 и 1912 минус 350 000 души

Между 1913 и 1934 минус 200 000 души

1950-1951 минус 155 000 души

1968 минус 70 000 души

1989 минус 240 000 души

1990 – 1997 минус 400 000³ души.

Или общо казано повече от 1 415 000 души, които от България са изселени в Турция, или казано по друг начин, хора, които влагат труда си в чужда държава, запълват друга хазна, вместо българската.

Тези близо милион и половина здрави и силни хора, готови да поддържат политическия елит вече ги няма. Какво се случва с хората, но които остават в Българските земи?

До 9 Септември 1944г. са имали право свободно да изповядват своите традиции, да издават книги на турски език, имало е училища където целият учебен процес е бил на турски език. Погледнато от нашето съвремие това е недопустимо, обаче е било допустимо да съществуват български училища по времето “Османската Империя”?

Дори до 1934г. са правени опити да се създават свои политически формации, които са били неуспешни, поради факта, че те свободно са участвали в общите партии, заемали са депутатски места в парламента.

По времето на тоталитарният период и по-специално след 1956г. постепенно се закриват средните училища, следва закриване или промяна в програмите на държавните турски начални училища, броят на вестниците намалява, започват да излизат на български език, закриват се театрите и т.н. През 1964 г. е направен неуспешен опит за смяна на имената на българите мюсюлмани от Западните Родопи. Съпротивата на населението е силна и ЦК на БКП прекратява опита за асимилация. Кулминация на насилствената политика за асимилация на мюсюлманските малцинства е промяната на имената на помаците през 1972/1974 г. и особено на българските турци през зимата на 1984/1985 г. с единствена цел да бъде заличена културно-религиозната специфика на българите мюсюлмани, както и верската и етническата самоличност на най-голямата по численост

¹ <http://www.kaminata.net/izgrazhdane-na-balgarskite-uchilishta-prez-vazrazhdaneto-t22040.html>

² Преподавател по Съвременна Българска история в ИФ на СУ.

³ <http://pressadaily.bg/publication/36069-%D0%9D%D0%B5-%D0%B5-%D0%B8%D0%BC%D0%B0%D0%BB%D0%BE-%D1%82%D1%83%D1%80%D1%81%D0%BA%D0%BE-%D1%80%D0%BE%D0%B1%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE/>

малцинствена етническа общност в България – турската¹.

Друг факт, с който малко от нашите съвременници са запознати е съставът на “строителни войски”, където почти всички войници са били от “малцинствата”. Интересно как популацията от хора, която е повече от 1 милион се характеризира като “малцинство” при положение, че общият брой на държавата е осем милиона. Но да не издребнявам толкова. Да се върнем към строителни войски. Тодор Живков, който е ръководител на партията в периода, когато се случват всичките тези събития, често се хвали, че България е постигнала много добър възход в икономическо, научно и всякакво друго направление. Обаче подчертава ли факта, че строителите на този “Социализъм” са преди всичко войниците от строителни войски? някой от които през две годишната си служба никога не са докосвали оръжие. Техните бойни мисии са били да строят пътища, жп-линии, заводи и все обекти на които се е изисквал тежък физически труд.

Освен изселването на повече от милион хора, които сами или други са определяли като “турци”, след създаването на княжество България и разпадането на Османската империя през 1928г., и вследствие на няколкото войни в които участват Българските политици се оказва, че 500 000 души с “българско” самосъзнание строят Румънският социализъм. 20 000 души остават в пределите на Сърбия. 350 000 са Българските граждани, които живеят в “Капиталистическа” Гърция. 200 000 Българи са в Украйна. Като добавим хората, за които няма точна цифра, но са напуснали своята родна къща по посока страните от ЕС², САЩ, и други различни краища на света се питам, какви са тези “политици”, които позволяват на своите данъкоплатци да издържат други икономики и различни политически елити?

Чувството на гордост от робството на което се учат децата

Личностите, които претендират, че са водачи на народа, техни закрилници и всякакви други хубави определения, които са далече от истинските им дела позволяват в училищата да се преподават силно преувеличени факти, относно историята и миналото на Българският народ. Обобщено казано духа на учебниците по история е. “Нашите прадеди са били изтезавани и поробени първо за 200г. от византийците, след това 500г. сме били роби на султана, но винаги е имало герой, които са се опълчвали на завоевателите”. Обаче от друга страна се премълчава факта, че тези герои са разбивали кошари, обирали са народа, за да могат да се въоръжават. След като е имало подобни бунтове, както византийските императори, така и султаните са изпращали армии, които кърваво са потушавали бунтовете. Тук се появява въпросът, защо тези хора, които са нямали почти никаква подготовка са заблуждавали народа да излиза на бунтове, вместо мирно да си обработва земята, да си гледа бизнеса. И ако все пак на някой не му е харесвало е можело свободно да замине за друга държава, за разлика от един друг период в Българската история, когато малко хора са имали правото да напускат пределите на държавата. А сега си представете, то дори няма защо да си представяте, само си спомнете как учителите по история са ви разказвали, за ослепените войници на Самуил. За кървавото потушаване на бунтовете от османската армия, спомнете си за филма “Време разделно”, във вас се образува желание за мъст, за реваншизъм. А сега си спомнете за уроците свързани с Кан Крум, битката при върбишки проход, където е изколена почти цялата византийска армия, където Крум си прави чаша за вино от черепа на императора. Спомнете си за битката при река Ахелой, където войниците на Цар Симеон I разгромяват византийците, а години след това е можело да се видят костите на византийските войници. Сега във вас се образува чувство на гордост, започвате да се чувствате като победители.

Хмм... А всъщност всичките тези кървави събития са еднакво лоши и несправедливи, защото навсякъде са загинали предимно млади хора, които са дали живота си в името на идеи, които никога не са били реализирани. А в училище се въплъщава да децата това минало, а те от своя страна започват да се карат по-между си. Възпитават се предрасъдъци, които често оставят за цял живот. А тези човешки субекти имат такава изгода, защото хората живеят в страх. По този начин доста добре се отклонява вниманието на хората от истинските “врагове на народа”. Защото докато си мислят, че чужди сили и армии им мислят лошото, собствените им държавници вършат много повече поразии спрямо народа.

Разделяй и владей, да ама не...

Този принцип се е използвал много добре от различни европейски политици. Разковничето е било в това да се обединява собственият народ и съюзниците, и да се правят манипулации и спекулации, чрез които да се разделя противника.

Нашите “политици” са разбрали този принцип много погрешно, дори на обратно. Защото повечето от тях се стараят да се обединят с външни съюзници, а вътре в собствената си държава разделят хората по най-

¹ http://www.kultura.bg/media/my_html/2011/bulturk.htm

² Според мен, когато се отива в държава членка на ЕС и по-малкото зло, защото сме в една общност. И когато е добре ЕС и България ще е добре.

различни показатели. Като се почне от полове, сексуална ориентация, музика, градове, език, вяра, политически пристрастия и още много. А се отклонява вниманието от най-важното, че тези хора дишат един въздух, топли ги едно слънце и живеят на една територия, съседни са.

В нашето съвремие толкова голямо безверие е обхванало хората, че почти никакъв пост не е носител на престиж и уважение. В следствие на дългогодишното разделение се стига до ситуацията всеки да се чувства застрашен от всеки. Разделението се е получило много добре, даже пре-добре. Обаче къде е владееенето? Къде са богатата за хората? Днес, има добри хора, които желаят, чрез определени политики да помогнат на народа. Обаче много бързо нормалните хора започват да ги сравняват с личностите, които се определят с понятието "политици". Желаящият да помогне на собствения си народ първо се изправя срещу него, трябва да му покаже, че има светлина в тунела, докато народа определено отрича, но можем ли да му се сърдим? Категорично не. Можем ли да го квалифицираме като стадо, като необразована тълпа? Категорично не. А определени политики, които са давали подобни определения са виновниците, които са създали условия, които да произвеждат такъв тип хора. Те "политиците" са изпълнявали нареждания, които цялостно са осакатили народа. И накрая, за благодарност го критикуват и унижават. Като удобно пропускат факта, че именно те са отговорните за това положение, и критикуват ли лошата ситуация в страната е равносилно на самокритика.

Обобщение и дискусия за ново понятие

Дотук изложих някои аргументи, които са в противовес със съдържанието на понятието "политик". Защото когато един човек разделя собствения си народ, прогонва го от бащината му къща, в училище го възпитава да мисли за отмъщение и да се чувства като роб. То за този вид действия е нужно да се създаде нов термин. Защото терминът "политик" най-общо означава, човек който служи на народа, човек който помага на своя народ да се развива. За да е ясно с какво се занимават тези личности е нужно тяхното ново название да отговаря за действията които вършат. Лично аз се затруднявам да измисля точно име, което да обединява тези действия. Защото всяко едно от тях е достатъчно лошо и несправедливо, че да се опише, без субективни оценки и пристрастия.

Погледнато от друг ъгъл когато даваме име на лошите неща ние им вдъхваме живот, ние ги създаваме. А целта е тези действия на политиците да се забравят, да останат като един лош кошмар и бъдещите поколения да се възпитават в положителна насока, с обич, уважение и признателност към другите, да виждат в лицето на другият приятел, човек който може да им помогне в беда. А ако има уважение, обич, сътрудничество, то беди никога няма да има. Бедите се получават когато се насажда омраза и разделение.

- * **The article is published in autor's edition**
- * **Статья публикуется в авторской редакции**

© **Ахмед Куйтов**